

MIEGA NOZĪME

“Un patiesi mēs, cilvēki, esam noteiktā ziņā kas vairāk, jau pašlaik pēc savām dotībām esam vairāk, nekā tikai šis četrdaļīgais cilvēks: fiziskā miesa, ētermiesa, astrālā miesa un Es. Un garīgajā pasaulē dotības nozīmē kaut ko daudz augstāku nekā fiziskajā pasaulē. Mēs nesam sevi kā dīgli jau Garīgo Patību, arī Dzīvības Garu, arī Garīgo Cilvēku. Tie attīstīsies mūsos vēlāk, bet mēs nesam tos sevi kā iedīgi. Un nevis tikai tik abstrakti to var teikt, ka mēs tos nesam sevi kā iedīgi, bet gan šī sevi nešana ir domāta pavisam konkrēti, jo mums notiek tikšanās ar šiem, augstākiem mūsu būtnes locekļiem, īstas tikšanās. Un ar šīm tikšanās ir šādi: mēs, cilvēki arvien vairāk un vairāk sajustu zināmu atsvešināšanos no visa garīgā, kas mums pašreizējā attīstības stadija būtu grūti panesams, ja mēs nevarētu laiku pa laikam satikties ar savu Garīgo Patību. Mūsu Es ir nepieciešams satikties ar to augstāko, ar to Garīgo Patību, kuru mēs tikai vēl attīstīsim un kas ir noteiktā ziņā vienveidīga ar būtņēm no angeloī hierarhijas. Tā kā, ja mēs runājam kristietības ziņā, tad populārā valodā var teikt: laiku pa laikam mums ir jāsatiekas ar būtni no angeloī hierarhijas, kas mums ir sevišķi tuvu tādēļ, ka šī būtne, satiekoties ar mums, padara mūs spējīgus kādreiz uzņemt sevi Garīgo Patību...

Vai mēs kristīgā ziņā ievietojam šo būtni angeloī hierarhijā, vai mēs vairāk antīkajā ziņā runājam par to, ko senākās tautas ir domājušas runājot par cilvēka vadošo ģēniju, tas principā ir vienalga. Mēs zinām, ka mēs dzīvojam laikā, kad nevis daudziem, bet tikai nedaudziem cilvēkiem ir ļauts raudzīties garīgajā pasaulē, redzēt garīgās pasaules lietas un būtnes, bet drīz vien tas būs citādi...

Laikā, kad cilvēki ir runājuši par katra cilvēka ģēniju, viņiem arī bija pavisam konkrēts šī ģēnija redzējums... Šis ģēnijs nav nekas cits kā topošā Garīgā Patība, katrā ziņā kādas būtnes no angeloī hierarhijas nesta...

Tātad cilvēkam ik pa laikam ir intīmi jāsavienojas ar savu Garīgo Patību... Un kad tas notiek?.. Tas notiek vienkārši katru reizi normālā miegā aptuveni pa vidu starp iemigšanu un pamošanos... Modernās kultūras cilvēks var... ilgāka gulēšanas laika vidū pārdzīvot tikšanos ar ģēniju, intīmu kopesamību ar Garīgo Patību, t.i., ar garīgām kvalitātēm, no kurām Garīgā Patība tiks izveidota.

Šī tikšanās ar ģēniju cilvēkam notiek, runājot cum grano salis (ne pavisam burtiski) katru nakti, t.i., katru gulēšanas reizi. Un tas cilvēkam ir svarīgi, jo tas, ko mēs varam sajust savā dvēselē kā gandarījumu par mūsu saistību ar garīgo pasauli, balstās tajā faktā, ka šī tikšanās ar ģēniju miegā turpina darboties arī nomoda stāvoklī. Tas, ka mēs modrā stāvoklī varam just savu saikni ar garīgo pasauli, ir šīs mūsu tikšanās ar ģēniju sekas. Tā ir tikšanās ar augstāko pasauli pirmā pakāpē, par kuru – vispirms kā par kaut ko neapzinātu – šodien var runāt attiecībā uz lielāko cilvēku daļu, bet kas kļūs arvien apzinātāka jo vairāk cilvēki sāks ievērot šīs sekas, pateicoties tam, ka viņi ar garazinātnes ideju un priekšstatu starpniecību tik tālu izsmalcinās savu apzinātu sajūtu dzīvi, ka dvēsele vairs nebūs tik rupja, ka nevarēs ievērot minētās nakts tikšanās sekas. Jo runa ir tikai par to, ka dvēselei jābūt pietiekami smalkai, savā iekšējā dzīvē pietiekami intīmai, lai uztvertu šīs sekas. Kaut kādā formā šī tikšanās sasniedz katra cilvēka apziņu, tikai mūsdienu materiālistiskā vide, jēdzieni, kas nāk no materiālistiskā pasaules uzskata, visa ar materiālismu caurstrāvētā dzīve neļauj dvēselei pievērst uzmanību tam, kas tiek radīts, pateicoties šai sarunai ar ģēniju. Vienkārši pateicoties tam, ka cilvēki ar garīgākiem jēdzieniem nekā tie, ko viņiem var piedāvāt materiālisms, iedzījinās sevi, šīs tikšanās ar ģēniju katru nakti kļūs viņiem arvien vairāk un vairāk pašsaprotama lieta...

Diemžēl mūsu modernajā laikā daudziem cilvēkiem šodien ir grūti... ļoti grūti, sajust to, ko es gribētu nosaukt par miega svētumu. Pārdzīvojums, ka tieši intelektam, kuram cilvēki piešķir tik lielu nozīmi, trūkst jebkāda respekta pret miega svētumu, liecina par kādu visai tālu ejošu kultūras fenomenu... Tikai padomājiet, cik daudzi cilvēki, kuri pavada vakara stundas pievērsušies gluži materiālām lietām, nododas miegam, neizraisot sevī sajūtu, ka miegs savieno mūs ar garīgo pasauli, ka miegs aiznes mūs pāri sliekšnim garīgajā pasaulē. Tas jau arī nevar būt citādi cilvēku materiālistiskas nostājas dēļ.”